

اهداف سیاسی شوروی، پس از اشغال شمال ایران

۲۹ دی ۱۳۹۹ ساعت ۲۲:۵۵

چرا در فاصله کوتاهی پس از ورود ارتش سرخ به آذربایجان، عده‌ای از سران عشایر کرد از منطقه کردستان ایران برای دیداری از باکو دعوت شدند و مدتی در آنجا اقامت گزیدند؟

شوروی در سال ۱۳۲۰ همراه با انگلیس کشور را به اشغال خود درآورد تا از طریق ایران به ارسال مهمات و تسلیحات موردنظر متفقین مبادرت نماید؛ اما این کشور علیرغم تعهداتی که جهت خروج نیروهای خود بعد از پایان جنگ داده بود، از همان ابتدا تلاش داشت با بهره‌برداری‌های سیاسی منافع خود را تأمین نماید.

«سیاست دولت شوروی در ایران، پس از آنکه قوای آن‌ها شمال ایران را تصرف کردند، بزودی برای ما روشن شد. آنها کلیه مأموران پلیس و ژاندارمری دولت ایران را از منطقه تحت اشغال خود بیرون کردند و با اینکه عدم حضور قوای انتظامی در این مناطق، باعث بروز اختلالاتی گردید، ولی مقامات شوروی از کمک به دولت برای ایجاد نظم خودداری کردند و منطقشان هم این بود که اگر دست به چنین اقدامی بزنند، نوعی دخالت در امور داخلی ایران تلقی خواهد شد. البته بعداً مقامات شوروی رضایت دادند که دوباره مأمورین پلیس و ژاندارمری ایران در مناطق اشغالی گمارده شوند، ولی درباره تعداد این مأمورین در هر ناحیه و اینکه باید مثل گذشته مسلح باشند یا نه، بحث‌های طولانی با مقامات ایرانی بعمل آوردند. اینگونه رفتار شوروی، ویژگی‌های سیاست آنها در برخورد با دیگران را کاملاً نمودار می‌ساخت و ناگزیر این توهم را ایجاد می‌کرد که نکند یکی از اهداف سیاسی شوروی، بهره‌برداری از موقعیت جنگی برای هرچه بیشتر ناتوان جلوه دادن و تحقیر و خوار شمردن حکومت ایران و کارمندان دولت در نظر مردم است! چنانکه یکی دیگر از اقدامات شوروی که به صورتی حساب شده و مرموز انجام گرفته نیز می‌تواند مؤید یک چنین توهمی باشد و این سؤال را مطرح نماید که: چرا در فاصله کوتاهی پس از ورود ارتش سرخ به آذربایجان، عده‌ای از سران عشایر کرد از منطقه کردستان ایران برای دیداری از باکو دعوت شدند و مدتی در آنجا اقامت گزیدند.»

منبع: سرریدر بولارد و سرکلارمونت اسکراین، شترها باید بروند، تهران، انتشارات البرز، ۱۳۷۴، چاپ چهارم، صص ۷۲-۷۳

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48164/اهداف-سیاسی-شوروی-اشغال-شمال-ایران>